

دستورالعمل اثرباره داروی بیهوشی کتالار
کتالار، یک داروی بیهوشی دهنده با طول اثر کوتاه

دکتر ناصر صفائی *

مقدار لازم برای بدست آمدن یک بیهوشی کامل بر حسب راه تزریق فرق می‌کند. از راه داخل ورید عبارت است از محاوله میلی گرم در سی سی آن بمقدار دو میلی گرم برای هر کیلو گرم وزن بدن که باید درینت ۰.۲ ثانیه تزریق گردد. و یا از محلول ۵۰ میلی گرم در سی سی که بمقدار ۸-۱۲ میلیگرم برای هر کیلو گرم وزن بدن که داخل عضله تزریق گردد ۰.۵ ثانیه پس از تزریق داخل ورید بیهوشی کامل می‌شود و بین ۸-۱۵ دقیقه طول می‌کشد در صورتیکه پس از ۰-۸ دقیقه از تزریق داخل عضلانی بیهوشی کامل می‌شود بین ۲۰-۳۰ دقیقه اثر آن ادامه خواهد داشت.

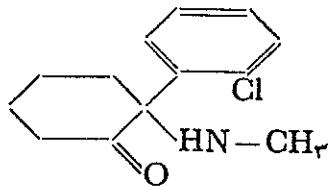
در صورتیکه عمل پیش از این مدت طول بکشد می‌توان با تزریق نصف مقدار اولیه بیهوشی را ادامه داد. لازم است یادآوری کرد که بعنوان پرمیدیکاسیون در ابتداء آتروپین را بکار بردیم و سپس از تزریق آن خودداری شد. نتیجه‌ای که بدست آند این بود که بنظر رسید اصلاً بکاربردن آن لازم نیست از طرف دیگر فشار خون نزد کسانیکه آتروپین بآنها تزریق شده بود پیشتر بالا رفت و همچنین نبض تندر شد.

علاوه بر این دارو بصورت زیر است:

- در شروع کار، بیهوشی و بیحسی همزمان با هم شروع می‌شوند. عضلات صورت معمولاً شل می‌شوند ولی گاهی برای زبان کوتاهی لرزش‌هایی در عضلات صورت مشاهده می‌گردد. رفلکس‌پلکها شدید است و چشمها باز می‌مانند.
- گاهی نیستا گموس کناری دیده می‌شود، کره چشم مرتبط باقی می‌ماند، رفلکس‌های لارنژ و فارنژ از بین نمی‌روند و بهمین مناسبت است که این دارو برای بیهوشی‌های اعمال جراحی داخل دهان مناسب نیست و از طرفی این حسن را دارد که چون رفلکسها

از بین داروهای بیهوشی دهنده تنداور و بالآخر طولانی داروی Ketalar مورد استفاده بیهوشی قرار گرفته است. این دارو که برای بیهوشی ابتدائی با نام CI. 581 شده است مورد تصویب FDA امریکا قرار گرفته و بازار جهان عرضه شده است. کتالار داروئی است جدا از باریتوریکها و از خانواده فنسیکلیدین که فرمول آن بقرار زیر است:

-۲ - کلروفنیل - ۲ - (متیل آسینو) سیکلوهگزانون هیدروکلراید .

شکل ظاهری آن بصورت بلورهای سپید بوده و در ۲۰۹ درجه سانتیگراد آب می‌شود. در آب بخوبی حل می‌گردد و آبگونه آن با تراکم ۰.۲ در pH برابر ۷ می‌باشد. فرآورده بیرونی بوده و با تراکم ۰.۱٪ دارای pH برابر ۷ می‌باشد. بازی آن به تراکم ۰.۰۷٪ نمک آنست.

این دارو آنگونه که روی حیوانات بکار رفته است نشان داده که داروئی است کاتالپتیک - آنالژیک و سپماتوسمیتیک و ماده بیهوشی دهنده است قادر اثرات تسکینی، خواب آوری یا تشنجی، پس از تزریق داخل وریدی فشار خون را برای مدت کوتاهی کمی بالا می‌برد و بنظر میرسد که این بسبب اثر دارو روی مرکزی تنظیم فشار خون باشد. سمومیت این دارو خیلی کم بوده و مقدار کشنده آن ۶۴ میلیگرم / کیلو گرم وزن بدن یعنی به سی و دو برابر مقدار بیهوشی دهنده آن از راه داخل ورید می‌باشد و معمولاً مرک بسبب دپرسیون مرکزی و دپرسیون تنفسی پیش می‌آید.

در مورد این دارو میتوان نکات زیر را یادآوری نمود :

- جذب سریع و مدت اثر کوتاه آن چه از راه داخل وریدی و چه از راه داخل عضلانی و سهولت بکار بردن آن بخصوص نزد کودکان .

- عدم احتیاج به دستگاههای کامل بیهوشی .

- چون رفلکس لارنکس از بین نمیرود لذا راه عبور هوای تنفسی بیمار کاملاً آزاد میماند و تنفس بیمار هم تضعیف نمیگردد .
- هیچگونه ضایعات تحریکی نسبی موضعی پس از تزریق دارو دیده نمیشود .

- پس از پایان بیهوشی گاهی استفراغ دیده میشود ولی بهیچوجه خطرناک نیست زیرا این استفراغ کاملاً جهنه میباشد و سبب خفگی نمیگردد بهمین مناسبت میتوان این نوع بیهوشی را سهولت و با اطمینان خاطر نزد بیماران اورژانس که معده آنها تخلیه نشده است بکار برد .

در موارد زیر بهتر است از استعمال این دارو خودداری کرد :

- در بورد بیماران مبتلا به افزایاد فشار خون .
- در اعمال جراحی لارنکس و فارنکس و برونشها .
- نزد کسانی که بعلتی انسداد مجرای تنفسی دارند .
- در اعمال جراحی دراز مدت

احتیاجات لازم

- چنین بنظر میرسد که چون بکار بردن این دارو بسیار آسان است هرپزشکی بتواند آنرا بدون ایجاد خطریکار برد هرچند که متخصص بیهوشی هم نباشد اما بسبب عوارض غیر قابل پیش-بینی بهتر است این دارو بسته یک متخصص بیهوشی بکار رود تا اگر رویداد ناگواری پدید آید بتوان بگونه مفیدی به بیمار یاری کرد و یا اینکه در صورت کافی نبودن بیهوشی از راههای دیگری بیهوشی را ادامه داد .

- باید توجه داشت که اگر لازم شود که داروی بیهوشی دهنده دیگری بکار ببریم ، ممکن است بیدارشدن بیمار بتأخیر افتد .

- کتalar را نباید با ریتویکها دریک سرنگ مخلوط کرد .
- بهنگام بیهوشی با این دارو باید از تحریک مکانیکی حلق خودداری نمود .

- نشانه زیادتی دارو ضعف تنفس است که در این صورت باید با تنفس مصنوعی به بیمار کمک کرد و از بکار بردن داروهای محرك تنفسی خودداری نمود ضمناً تزریق آمپول بنادریل در چنین سواردی توصیه شده است .

- تظاهرات روانی پس از بیداری خیلی کوتاه و گذران است

باقي میمانند راه تنفس آزاد میماند و خطر آسپیراسیون مواد داخل حلق وجود ندارد ، حرکات بلع دیده میشود .

- ترشح بزاوی ممکن است زیاد شود مگراینکه قبل آتروپین به بیمار تزریق شده باشد .

- علاوه تنفسی عبارتست از دپرسیون تنفسی که اگر از راه داخل ورید و بسرعت تزریق شده باشد بیمار ابتدا نفسش را نگه میدارد و یا اینکه ممکن است برای مدت کوتاهی تنفس ضعیف گردد ولی تزریق از راه داخل عضله علایمی ظاهر نمیسازد .

- نبض از تزریق داخل وریدی بطور موقت تندر میشود ولی با تزریق داخل عضله این پدیده دیده نمیشود . گاهی تعداد نبض کاهش یافته بطوریکه در چند مورد نادر برای تندر کردن نبض ناگزیر به تزریق آتروپین میشود .

- فشار خون پس از تزریق داخل وریدی کمی بالا میرود و بتدريج هنگام عمل جراحی بحال طبیعی خود برمیگردد . اين بالا رفتن فشار خون پس از تزریق از راه عضله دیده نمیشود .

- وازو-کنسترو-کسیون محیطی دیده نشده ، پوست گرم و خشک باقی میماند و فاختها ارغوانی هستند .

- عضله میو-کارد نسبت به تزریق آدنالین حساسیت نشان نداده است .

- گاهی حرکاتی در اندام و عضلات صورت دیده میشود .

- این دارو در بین آکوموله نمیشود و تزریق زیادی این دارو تغییری در زمان بیدارشدن نمیدهد و نزد بیمارانی که این دارو تجربتاً بطور روزانه تزریق شده است اثرات عدم تحمل ظاهر نشده است .

- جالب اینستکه این بیماران بهنگام بیهوشی با این دارو رؤیا هائی میبینند که بهیچوجه هراسناک نیست .

- مدت لازم برای بیداری کامل یعنی تایمار کاملاً بصورت قبل از تزریق دارو در بیناید ۱/۵ - ۳ ساعت پس از تزریق داخل وریدی و ۱/۵ - ۶ ساعت پس از تزریق داخل عضلانی میباشد .

- بیدارشدن از بیهوشی یا کاملاً ناگهانی است و یا از پی یک مرحله تحریک روانی که بصورت هذیان ، خنده دیدن ، آواز خواندن و یا پرحرقی میباشد انجام میگیرد . بطور تجربی دیده شده که هرگاه بیمار در رابطه نیمه روشن و آرامی قرارداده شود و با اوحروف نزند و یا با دست نزند کاملاً آرام بیدار خواهد شد ، بعلاوه این تحریکات روانی بیشتر نزد جوانان دیده میشود و نزد بچه ها و پیر مردان دیده نشده چنین تظاهراتی بکرات پس از بیهوشی بادیگر مواد بیهوشی کننده مانند اتر نیز دیده میشود .

- با این دارو میتوان شل کننده های عضلانی با داروهای خواب آور و یاداروهای بیهوشی دهنده را به مقدار مناسب بکار برد .

اگر شدید بود میتوان با تزریق کمی باریتوریک آنرا از بین برد. در پایان یادآور میشوم که داروی فوق توسط نگارنده در موارد زیر با موقعیت بکار رفته است: بیرون آوردن کونچر- قیستول کوکسیس - کاتاراکت تروماتیک - پرولاپسوس ایریس - شکستگیها و غیره.

References

- 1 - Domino, E. F., Chodoff, P. and Corssen, G: Human pharmacologic effect of CI. 581. A phenocyclidine derivative. Clin. pharmacol. ther. 6: 279-1965.
- 2 - Mc Garry, D. A. and Chen, G. M. : General Anesthetic action of CI. 581 in the Rhesus Monkey. Eed. Proc 24: 268. 1965.
- 3 - Corssen Q., and Domino, E. F.,: Dissociative Anesthesia: Further pharmacologic studies and first clinical experiments with the phenocyclidine derivative CI. 581, Anesth, Analg 45: 29, 1966.
- 4 - Roy D. Wilson, M.D., DANIEL L, TRABER, Ph. D., Cardio pulmonary Effect of CI. 581. the New Dissociative Anesthetic Southern Medical Jornal. 61-692 1968.